

LA BANDA JUVENIL "CIUTAT DE BENICARLÓ" ACTUA A L'OCEANOGRÀFIC DE VALÈNCIA

text VICENT FERRER

Diumenge passat 22, la Banda Juvenil "Ciutat de Benicarló" va tenir una esplèndida actuació a l'Oceanogràfic de València, convidats pels responsables del major aqüari d'Europa que forma part de la Ciutat de les Arts i les Ciències.

Després de diverses interpretacions en forma de desfilada en diversos punts del recinte en la jornada matinal, músics i familiars van recórrer a continuació i durant la resta del dia oceans, delfinari, glaceres o túnels submarins que són part de l'atractiu que ofereix aquest magnífic espai de conservació. Seixanta músics i al voltant de seixanta acompanyants van formar part de l'expedició benicarlanda en un viatge il·lusionant per als més joves músics de l'entitat i que va contribuir a potenciar el treball de conjunt en una secció que, actant d'acte, demostra un treball molt professional de preparació i renovació futura i constant per a l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló". Una experiència més que afegir a la Banda Juvenil que obri pas a un any de nous reptes i experiències gratificants per aquesta dinàmica i important entitat musical en la província de Castelló.

FUTBOL: EMPAT A VINARÒS

De la Restauració al segle XXI

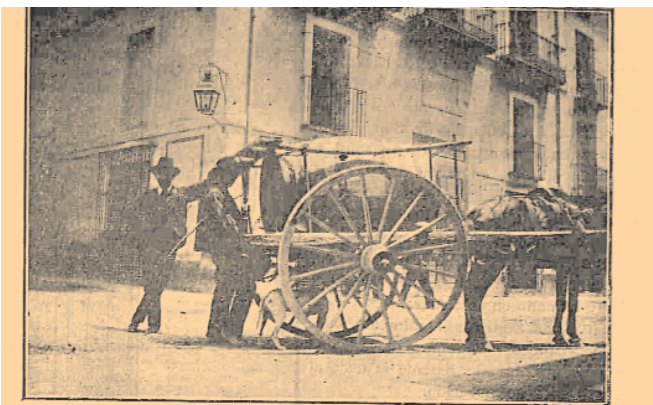
De tant en tant La Veu té aquestes coses i ens delecta amb perles com la que ara us presentem. Un treball d'investigació històrica d'una de les èpoques més convulses de la nostra història, el final de la Restauració, en aquest cas des d'una òptica bastant particular la del setmanari "El Litoral", que és l'argument del nostre tema de la setmana. Estem allà pel 1913...

text REDACCIÓ

CONTEXT HISTÒRIC
El Litoral és el nom de la capçalera de la publicació setmanal que va començar a editar-se a Benicarló en 1913 i que ara ha vist la llum gràcies al projecte de Biblioteca Virtual de Premsa Històrica engegat pel ministeri de Cultura. L'exemplar catalogat és el número 28, està segellat per la Biblioteca Pública de Tarragona i dirigit per Rafael Prats. Es tracta d'un nombre extraordinari editat amb motiu de les Festes Patronals de San Bartolomé i va eixir al carrer coincidint amb la

celebració de la festivitat del patró de Benicarló. Aqueix any va estar d'alcalde Bautista Borrás Lara que va durar fins al 31 de desembre. I és que dia 1 de gener de 1914 va entrar un nou alcalde Pascual Ruiz Cornelles. Sembla que en aquells temps els alcaldes no duraven molt temps, de vegades solament mesos. Espanya es trobava sota el regnat d'Alfons XIII, en ple període de la Restauració. Vivien en el municipi poc més de set mil persones, bolcades en l'agricultura. S'acabava de construir l'actual N-340 i el projecte del port encara seguia el procés administratiu per aconseguir els permisos

necessaris que durien a la seua construcció. La lectura del setmanari ens revela un poble preocupat pel seu futur i, sobretot, pels seus governants. El Litoral era, abans de res, un setmanari contrari al govern municipal que es mostrava crític amb ells en nombroses ocasions. Però era també una font d'investigació per conèixer la història més recent de Benicarló, en un període incert on el torn de partits establert a la Constitució de 1876 començava a esquarterar-se per a desembocar en la Dictadura de Primo de Rivera.

"El aiguadé," Nota típica. Uno de los carricabas destinados para la venta pública de agua hace algunos años y que han desaparecido en la actualidad

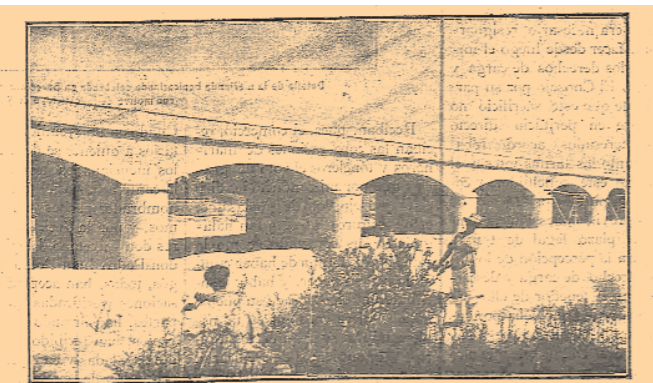

Un detalle de la playa. Barcas pesqueras

"Vivien en el municipi poc més de set mil persones, bolcades en l'agricultura."

"La lectura del setmanari ens revela un poble preocupat pel seu futur i, sobretot, pels seus governants. El Litoral era, abans de res, un setmanari contrari al govern municipal que es mostrava crític amb ells en nombroses ocasions."

(Nota de la redacció: totes les imatges són procedents del propi setmanari)

Magnífico puente sobre el río Seco en la carretera de Benicarló a Vinaros, de reciente construcción, y próximo a inaugurarse

Venda d'entrades del musical "Chicago"

text REDACCIÓ cartell JESÚS MAESTRO

Teatro de Guardia presenta

A partir d'aquest divendres 27 de març, Dia Mundial del Teatre, donarà començament en Òptica Visió & Co. Eva Marín de Benicarló la venda anticipada d'entrades per al nou musical de Teatre de Guàrdia, grup amateur del Maestrat que dirigeix Josi Ganzenmüller.

Dels mateixos autors de "Cabaret", Bob Fosse, John Kander i Fred Ebb, la trama de "Chicago" està basada en fets reals que van escandalitzar a tot l'Estat d'Illinois en 1924. L'11 de març, el Chicago Tribune va publicar un article de la periodista Maurine Dallas Watkins sobre la història de Belva Gaertner, una cantant de vodevil acusada de matar al seu marit. La seva següent notícia, sobre altra dona casada que havia matat al seu amant, va sortir publicada en la primera plana el 3 d'abril. Watkins va mantenir entretinguts als seus lectors durant diverses setmanes amb els seus relats. Mentre l'acusada contractava a un insigne advocat i anunciava el seu embaràs, el Chicago Tribune va aconseguir convertir a Beulah Annan en una celebritat.

Amb aquest nou projecte, Teatre de Guàrdia afronta el quart musical en els seus quinze anys d'història: "Historietes (Glups!)", "El retaule del flautista" i "Adéu a Berlín (Cabaret)". Al capdavant del mateix torna a estar la directora musical Núria Sánchez, així com els coreògrafs Carlos Delshorts i Lluís Caldés, que en aquesta ocasió compten amb la col·laboració d'Àngela Gómez i Rebeca Domingo. Una vegada més, l'Orquestra estarà dirigida per Dhanny Ibáñez. Produïx l'Escola de Teatre l'Escenari.

"Chicago" té previst la seva estrena per al dissabte 11 d'abril a l'Auditori de Benicarló. S'oferiran set representacions. Totes les sessions són numerades. L'Òptica Visió & Co. Eva Marín està situada a la Plaça Emperador Carlos I de Benicarló.

TEATRE CLÀSSIC AL JOAN COROMINES

text REDACCIÓ

L'Associació Cultural Prosoyon de Sagunt, amb l'objectiu de donar a conèixer la cultura grecollatina entre l'alumnat d'ensenyament secundari i batxillerat, va convocar el Xé Certamen "Compitalia".

El passat dia 12 de març, els alumnes de batxillerat de l'IES Joan Coromines es van presentar a l'esmentat concurs amb l'obra Nostra Cistellaria, una adaptació musical de la coneguda comèdia de Plaute. El resultat va ser magnífic i hi van obtenir un merescudíssim tercer premi.

Aquest proper dissabte, dia 28, a partir de les 19.30 hores, tothom tindrà ocasió de poder gaudir d'aquest treball a la sala d'actes de l'IES Joan Coromines.

Els diners que es recaptin (l'entrada serà al simbòlic preu de dos euros) seran lliurats a una ONG local.

asesinato, ambición, corrupción, manipulación, adulterio, traición...

Auditorio de Benicarló - Abril 2009
Sábado 11 y domingo 12.- 22.30h.
Lunes 13.- 19h.
Jueves 16, viernes 17 y sábado 18.- 22.30h.
Domingo 19.- 19h.

Un nuevo musical producido por la Escuela de Teatro l'Escenari

Amb aquest nou projecte, Teatre de Guàrdia afronta el quart musical en els seus quinze anys d'història: "Historietes (Glups!)", "El retaule del flautista" i "Adéu a Berlín (Cabaret)".

Un equip que es creix

text i foto CNB

Cinc medalles i una mínima estatal, saldo positiu en un intens Campionat Autonòmic

L'equip infantil del Club Natació Benicarló va competir el passat 7 i 8 de Març en el Campionat Autonòmic Infantil d'Hivern disputat a la piscina municipal de Gandía, en la que es van donar cita un total de 212 nadadors i nadadores i en la que l'equip benicarlando va aconseguir (4) medalles a nivell individual i (1) per equips de relleus, a més Carlos Fuente va parar el crono amb una mínima estatal en els 200 m esquena (2:27.23) que li permetrà participar en el Campionat d'Espanya Infantil d'Hivern a Valladolid.

Principals resultats en l'equip masculí: L'equip va estar compost per Joan Ferran Barrachina, Carlos Fuente, Ferran Marzá José Antonio Adell, Jordi Curto, Manuel Montserrat i Albert Astor aconseguint la 17a posició en el rànquing de 24 equips participants.

Dos victòries importants de Carlos Fuente amb l'or en els 200 m estils (5:17.24) i or en els 400 m estils (2:30.54).

Principals resultats en l'equip femení: L'equip va estar compost per Paula Gil, Marina Herrero, Claudia Campos i Lucía Piñana aconseguint la 5a posició en el rànquing de 19 equips participants

Lucía Piñana va sorprendre novament amb un estat de forma esplèndid aconseguint la medalla de bronze en els 50 m lliures amb un crono de 30:41 i medalla de bronze en els 100 m lliures i un crono de 1:05.64. L'equip de relleus femenins, més forts cada dia, compost per Paula Gil, Marina Herrero, Claudia Campos i Lucía Piñana novament va aconseguir una medalla de bronze en els 4 x 100 m lliures amb un crono de 4:39.39.

“També recorda a l'antecessor de la publicació, un setmanari anomenat *Guasa viva*.”

ve de la p gina anterior

EDITORIAL I FESTES PATRONALS

L'editorial centra el seu contingut a donar la benvinguda als benicarlandos residents en altres poblacions que s'apropen a la ciutat per participar en els festejos. Però també recorda a l'antecessor de la publicació, un setmanari anomenat *Guasa viva* i que no hagué de ser del grat d'algunes persones segons es reconeix en el text, ja que es va veure obligat a desaparèixer. Malgrat aquests antecedents, els editors es reafirmen en la seua intenció de continuar amb la publicació i fan tota una declaració d'intencions. “No ens mou el lucre, ni vam ambicionar res per a les nostres humils persones; únicament ens mouen els sentiments que alienen els nostres pits al fer aquest nou i colossal esforç extraordinari, l'immens afecte a la nostra terra”. Esment a banda mereix l'article dedicat a la banda de música, que en aquelles dates encara duia el nom de La Lira. El periòdic recorda la formació de l'agrupació musical i reconeix dificultats per al seu manteniment pel fet de “la decadència de la població i la cada dia més accentuada corrent migratòria”. Aquests factors van fer que en la data de publicació del setmanari l'agrupació musical només estiguera composta per trenta membres. El setmanari es revela crític amb el consistori del moment a l'article “De presente”. La no difusió del programa d'actes en el temps i la forma adequades és, per al setmanari, una falta de respecte amb veïns i visitants. “Va arribar el vapor Vicente Salines procedent de Barcelona replet de benicarlandos... sense adonar-se, si més no, del desengany que els esperava”. Ja en aquelles dates els editors consideraven que “perquè el veïnat i forasters s'assabenten i acudisquen, és

necessari primerament pensar en la confecció dels programes anunciadors de festejos”. L'article li recorda al consistori que la setmana de festes reporta “importants beneficis... tant per a la indústria, com per al comerç, i fins i tot per el mateix erari municipal”.

FABRICA DE GUANOS marca “LEÓN”
Ventas de harinas al por mayor
Almacén de granos y algarrobas

José Fibla
Plaza Castelar.—Benicarló

Fonda La Rosa
DE
JOSÉ FORÉS
GENERAL ARÍN, Benicarló

Cafè Suizo
de Manuel Gea
Refrescos y helados de todas clases
SERVICIO ESMERADO
Plaza Castelar.—BENICARLÓ

LA COMPANYIA DEL PORT

Continua el setmanari amb diferents col·laboracions que ve a glossar la població, molt en la línia de la literatura de l'època. Un document històric, referent a la celebració d'una de les Juntes d'Accionistes de la Companyia del Port de Benicarló. En ella es fa un repàs als llargs tràmits burocràtics que s'havien realitzat des de 1.882, data que un grup de comerciants i propietaris va presentar un projecte de port comercial davant l'Administració de l'Estat. En aqueixes dates, Benicarló ja desenvolupava importants relacions comercials amb ports de tot el món gràcies al conegut Vi Carlón. Les obres de construcció del port no van finalitzar fins el 1950.

RESAR A SANT BARTOMEU

Torna a la càrrega el setmanari en les seues crítiques contra l'ajuntament en un article signat per Emilio Cucala, qui assegura que “res bo s'ha fet durant el temps d'any transcorregut. San Bartomeu és el sant que arriba quan l'any declina ja el cim de la seua vida, i a l'entrar en la vellesa troba a Benicarló de la mateixa manera (o pitjor que ho havia deixat l'any passat: amb molts cables elèctrics de més i un teatre de menys; amb una política acéfala i maldestra, que va cap endavant a força d'embats i empentes; amb un ajuntament anèmic i impenitent i amb les nombroses malalties polítiques i socials que deriven de la poca robustesa de la fibra.” Cucala assegura que “alguns polítics benicarlandos havien d'intentar curar-se prenent oli de fetge de bacallà”, que en l'època, es considera reconstituent. L'articulista considera que els escriptors de El Litoral “alletats en els abundants pits de la Democràcia, venim a actuar en la vida política local, amb energia, amb decisió, per fer desaparèixer aqueixa atàxia col·lectiva que embarassant tot moviment impedeix que caminem pel camí de la civilització moderna, amb pas ferm, amb el pensar alçat, amb resolució d'heroi.” Cucala conclou la seua aportació al setmanari demanant als benicarlandos que “elevem les nostres lloances al Senyor, la bondat del qual i omnipotència són infinites, perquè ens lliure dels dolents governs...i dels alcaldes pèssims”.

Tota una declaració d'intencions.

Camps es mostra receptiu

text REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va sortir satisfet de la reunió amb Francisco Camps després de l'ajornament de la primera reunió. L'alcalde va aconseguir el compromís ferm del President de la Generalitat, Francisco Camps, perquè algunes de les reivindicacions històriques de Benicarló tinguin una resposta en breu per part de totes les conselleries afectades. Domingo va estar reunit durant més de dues hores amb el president de la Generalitat, a qui va exposar "la discriminació històrica" que ha sofert Benicarló en els últims anys i va reclamar solucions efectives i urgents en temes com la carretera Benicarló-Peníscola i Benicarló-Càlig pendents de licitació, la EDAR o el CEIP Àngel Esteban.

L'alcalde també va aconseguir compromisos de Camps en matèries com l'ampliació dels instituts Ramón Cid i Joan Coromines, la ubicació de l'Escola Oficial d'Idiomes a Benicarló, la creació d'un Centre de Tecnificació Esportiva, la urbanització de Corts Valencianes III i l'avinguda Maestrat, la canalització dels trams urbans de la Rambla d'Alcalà i del Barranc de la Sotà, la rehabilitació de les drassanes com museu i la capella del Convent de Sant Francesc o el desenvolupament del Pla de Competitivitat Turística. A més, Domingo també va explicar a Camps la voluntat de l'equip de govern de crear un Centre Especialitzat d'Atenció a Majors (CEAM), per al qual l'Ajuntament ja disposa de local, l'ampliació en nombre de places del Centre Geriàtric o el traspass de la gestió de la Residència de Discapacitats Profunds "El Collet" a la Generalitat. "Camps es va comprometre que en els

Domingo també va explicar a Camps la voluntat de l'equip de govern de crear un Centre Especialitzat d'Atenció a Majors (CEAM), per al qual l'Ajuntament ja disposa de local.

pròxims quinze dies, les respectives conselleries estudiaran les peticions i donaran respostes concretes a l'alcalde", que es va mostrar satisfet del resultat de la reunió.

Obres que es demoren

La situació dels vials i les comunicacions de Benicarló amb la CV-10 per Sant Mateu i la seua primera unió amb Càlig i Cervera porta una demora de diversos anys. En 2007 semblava que les obres anaven a arrencar imminentment amb la presentació en els mesos previs a les eleccions del projecte d'ampliació en 2007. Dos anys després la situació no ha millorat. Tampoc ho ha fet el vial que ha de connectar Benicarló amb Peníscola, que va ser remodelat per escoltar les demandes de Benicarló al quedar el tram benicarlando escanyat respecte al mateix vial en la part peniscolana. Després de les recents inundacions de 2008 tampoc s'han vist millores sobre el territori per part de les administracions que van comprometre la seua voluntat per evitar inundacions futures i situacions de col·lapse com les que vam tenir amb el tall de vials per la pluja al no estar canalitzat el Barranquet.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La informació que es multiplica

www.3x4.info

EMPAT A VINARÒS

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Diuen que qui dia passa any empeny. I així anem nosaltres, passant jornades i, sense fer cap gran cosa, posicionant-nos cada vegada més prop de la desitjada salvació. Diumenge passat es veu que al camp del Vinaròs vam jugar el partit de la màxima rivalitat per antonomàsia més descafeïnat de la història. No hi vaig anar, no vénen al cas els motius per desgastats i sabuts, però alguns membres del clan familiar sí que van gosar gastar-se els quartos en un espectacle tan apriorísticament poc atractiu i alguna cosa m'han contat.

El camp, m'han explicat, una veritable vergonya, fa més goig qualsevol guaret dels que hi ha per aquest terme que el Servol. Acostumats com estan els nostres a exercitar-se en aquella catifa verda, planeta, tova i uniforme que tenim a la partida Collet no s'hi trobaven amb aquells bots inaudits que feia l'esfèrica i els entortillons es veu que van anar a orri.

Les grades van ser ocupades per poc més de tres-cents espectadors. Tots ells poc combatius, molt resignats, fins i tot confraternitzant i, sobretot, assumint les dos aficions que estem malament, molt malament. Lluny queden episodis passats de violència verbal i o física en què era una veritable heroïcitat desplaçar-se al camp de l'etern rival. Són els nous temps.

El joc va estar, es comprén, a to amb l'ambient general. El partit va ser dolent de solemnitat, avorrit, sense emoció, sense xispa, sense res. La primera part van dominar-la els de casa, no massa tampoc i la segona, tampoc no massa, va ser dels nostres. Joc bàsicament pel mig del camp, aproximacions a les respectives àrees amb una timidesa insultant i el personal badallant.

Precisament la nota negativíssima del partit la va posar el valent davanter benicarlando que va patir una lesió d'aqueixes que s'anomenen musculars i que els tindrà apartat dels terrenys de joc més de tres o cinc setmanes.

El resultat –ja va, ja va– no podia ser altre que un just repartiment de punts. Perquè la vesprada no fóra catastròfica del tot l'empat va ser a un gol i el Benicarló haguera pogut marcar-ne un altre (de fet ens el van anul·lar seguríssim que injustament) i el Vinaròs també haguera pogut fer un més. I ja està. Tot misèries.

Primer van marcar els de casa d'un xut que segons he sabut haguera pogut evitar el nostre porter (vaja per quan ens salva els partits) i després Monterde va aconseguir la definitiva igualada.

Precisament la nota negativíssima del partit la va posar el valent davanter benicarlando que va patir una lesió d'aqueixes que s'anomenen musculars i que els tindrà apartat dels terrenys de joc més de tres o cinc setmanes. Llàstima perquè aquest xicot és un puntal de l'equip i ja vorem ara qui marca els gols. Seguint amb les penes, estic en condicions d'afirmar també que si Déu vol el partit que jugarem diumenge vinent al Municipal Pitxi Alonso serà el darrer que disputarà –si més no aquesta temporada– Óscar Seva. No sé qui m'ha dit que si tot va com cal la propera setmana aquest xiquet se n'anirà a completar els seus estudis a Itàlia i, au, una altra baixa important. Que siga per a bé.

Amb l'empat aquest, com he dit, ens hem quedat com fava però falta d'una jornada menys. La situació és aquesta. En baixen tres. Nosaltres anem els quarts per la cua, concretament a vuit punts del nostre immediat seguidor, el San Pedro. Queden, em penso, també vuit partits per acabar el campionat i els graueros han de vindre a jugar ací. Si els guanyem ja estarem matemàticament salvats –no em cal demostrar res de com són d'infal·libles els meus càlculs– i harem passat una de les temporades més difícils de la història del club.

Ara ens vénen seguits tres partits dels quals no tinc cap esperança de treure cap punt. Primer vindrà jugarem contra el Benicàssim, després em penso que contra el Saguntino i encara després contra el San Jorge. Tranquils.

Veig amb disgust que se m'ha acabat l'espai que tenia previst. A mi que m'haguera agradat tant fer alguna reflexió sobre com havia quedat de bonica la rotonda multicolor...

Saó

text CARLES LLUCH

La situació de la nostra llengua i la nostra cultura, minoritzada socialment i a més perseguida per determinats poders polítics, ens obliga a anar d'un ensurt a un altre, i un de vegades té la sensació d'estar afonant-se i agafar-se a uns taulons que no tenen prou resistència per a ajudar-lo a surar. El desembre passat, la revista *Saó* ens va demanar als subscriptors un ajut extraordinari de suport per a evitar la desaparició. El motiu: el govern valencià havia cancel·lat les subscripcions dels centres educatius i biblioteques a la revista.

Saó és una revista admirable per molts conceptes. Per començar, apareix mensualment, i en valencià, des de 1976. Només això hauria de ser prou per a tenir-la en un lloc d'honor de la cultura valenciana. Es tracta d'una revista d'inspiració cristiana, nascuda a l'escalf del Concili Vaticà II, que tracta tota mena de temes: culturals, socials, religiosos i d'actualitat.

És una revista única, una *rara avis* magnífica la simple existència de la qual és un motiu d'esperança, i cada dia més: feta al País Valencià, en valencià, cristiana i progressista. Amb els temps que corren, és una prova concreta que les coses no són només blanques o negres, com uns i altres ens volen fer creure. *Saó* és el triomf viu dels matisos, de la llibertat en definitiva.

Exilis

Saó és una revista admirable per molts conceptes. Per començar, apareix mensualment, i en valencià, des de 1976.

Cada mes dediquen un quadern central a un tema determinat, per al qual demanen articles a signatures autoritzades. El quadern del número de febrer estava dedicat precisament al Baix Maestrat. Hi col·laboraven Joan Ferreres, Josep San Abdón, Agustí Cerdà, Ramon París i Miquel Àngel Pradilla. En el mateix número podíem llegir articles sobre Josep Lluís Bausset, un nacionalista valencià històric; una crítica a aquell bisbe que ha negat l'holocaust; una entrevista a Joan Sifre, de CCOO; un comentari sobre el cinema de David Lean. I més. Tot un luxe.

Amb humilitat i constància, *Saó* s'ha entossudit durant trenta-dos anys a demostrar que ser cristià i valencià i progressista no està renyit. De moment, gràcies als subscriptors, que tenim clar el que la revista representa, sembla que s'ha salvat. Aquest mes de març ha estat guardonada amb el X Premi Vicent Ventura que s'atorga a persones o col·lectius distingits per la "trajectòria cívica, democràtica i de compromís pel País Valencià". Enhorabona a la gent de *Saó*: aquest premi estava fet per a ells.

Avançar l'horari de tancaments dels casals en falles ha suposat una menor conflictivitat

text REDACCIÓ

La història es repeteix any rere any, encara que sembla que cada vegada el civisme va en augment en les falles de Benicarló. El balanç ofert ahir per l'edil de Governació, Marcos Marzal i el cap de la Policia, Agustín Parra, constata que la situació ha millorat sensiblement en nombrosos aspectes. S'ha avançat el tancament dels casals a les 4 del matí i a les 5.30 els dies de major afluència. Les falles es van cremar més àgilment de dues en dues i les incidències registrades en els parts de la policia local han caigut. Marzal va assenyalar que "les falles han estat exemptes d'actes vandàlics i la ciutat ha guanyat en seguretat i unes mínimes regles d'horaris s'han complert, pel que serà necessari seguir aquesta línia".

A l'altra cara de la moneda segueixen capitalitzant la part negativa els danys causats pels petards amb 20 incidències enfront de les 14 de 2008.

A l'altra cara de la moneda segueixen capitalitzant la part negativa els danys causats pels petards amb 20 incidències enfront de les 14 de 2008 i no són responsables precisament els xiquets, més be aduts. Els petards han trencat vidres d'establiments i es van registrar també trencament de 7 retrovisors en vehicles a l'última nit de falles cap a les 5.30 o 6 de la matinada en l'entorn d'una falla. "Més enllà de les 4 o 4.30 hores, les estadístiques ens diuen que és quan comencen els incendis i destrosses en el mobiliari urbà. Considerem que la tranquil·litat en falles passa per mantenir el tancament dels casals a les quatre", va sentenciar el cap de la Policia que va repetir la idea fins a tres ocasions. Les alteracions d'ordre públic van ser 24 enfront de les 32 del passat any i els serveis preferents van anar de 63 enfront dels 335 de 2008, una disminució notable. Tan sols va haver una queixa pel volum dels casals enfront de les 13 de 2008. Els accidents de circulació van ser la meitat dels 4 registrats en les falles passades. L'element del mobiliari més afectat va ser la nova rotonda dels colors, ja que l'explosió de petards en les pedretes de colors van barrejar els colors de la senyera, pel que una persona es va dedicar el dilluns a classificar-les de nou.

Un any més i a pesar de les campanyes de col·lectius com Patim, s'han trobat menors en estat d'intoxicació etílica en els voltants dels casals. "És un fet per a preocupar-se que els menors vagin en

aquestes condicions. També existeix la responsabilitat dels pares, perquè no és normal que un adolescent de 14 o 15 anys estiga en una falla a les quatre del matí", va indicar Parra, que va assenyalar especialment a una de les falles "a pesar que diguen que no hi ha menors de 18 anys". El regidor Marzal, va indicar a més que "els camells que a altes hores vénen a vendre droga als casals i els joves s'han trobat amb la conscienciació de les falles i incidències de qui trenquen mobiliari a altes hores".

Els petards, fets explotar indiscriminadament a qualsevol hora del dia segueixen sent l'assignatura pendent de les autoritats. Tan sols l'avorriment o el somni acaba amb ells. Les autoritats van assenyalar la Junta Local fallera com els responsables de fer disminuir aquesta pràctica "que destrossa cristalls, papereres o canals".

Les autoritats benicarlandas van agrair la presència de la Guàrdia Civil a cavall després de la sol·licitud que se'ls va realitzar "una cosa que es va notar amb la seua presència i col·laboració", va explicar Marzal "tot i que que els petards segueixen sent un handicap per als cavalls". Així la seua presència ha comportat que sis patrulles de la Guàrdia Civil i tres de la Policia Local hagen estat en el carrer, als quals s'afegixen els 10 de Protecció Civil i els 8 de Creu Roja.

Una setmana més, delictes e inseguritat a Benicarló

text REDACCIÓ

Novament un o dos grups de delinqüents va actuar en la població, tant en el polígon industrial del Palmar com en el mateix centre de Benicarló. Així l'empresa d'instal·lacions elèctriques Arcadio Gregori va detectar com algú havia forçat el seu accés i rebentat la caixa forta apoderant-se una quantitat propera als 6.000 euros i diversos ordinadors portàtils. Els assaltants van ser ràpids i van accedir per les tanques i finestres laterals d'aquest polígon al que estan mudant nombroses empreses que fins a ara havien romàs en el centre de la ciutat. Quan els agents de la Policia local i guàrdia Civil van arribar es van trobar una nau buida de persones i amb l'alarma sonant. Arcadio Gregori, propietari de l'empresa va lamentar la inseguritat que sofriren i que el robatori augmente la delicada situació que viuen en aquests temps nombroses empreses. Són diversos els propietaris d'empreses de serveis de la zona "perquè no sembla que vaja a canviar la tendència amb la crisi que vivim", va indicar Gregori. Beniconst Urbana, el establiment que regenta el president dels venedors de premsa de la província o una botiga del Benicarló Centre assaltada en diverses ocasions per a

indignació dels comerciants de la zona són altres de les víctimes de la inseguritat que es viu a Benicarló.

Tres detinguts per furtar en l'interior d'un vehicle en la AP-7 a Benicarló

Tres barons de diverses nacionalitats han estat detinguts per la Guàrdia Civil de Borriana com presumptes autors d'un delictes de furt en l'interior d'un vehicle estacionat en la AP-7. La detenció de.A. de 31 anys d'edat, nacionalitat algeriana i veí de Casetas (Zaragoza); D.J., de 21 anys d'edat, nacionalitat francesa i veí de Marsella (França); així com de R.J., de 34 anys, de nacionalitat marroquina i veí de València es va produir a conseqüència de l'avís de la comissió d'un furt en l'interior d'un vehicle estacionat a l'Àrea de Servei de Benicarló, sobre les 18:30 hores del passat dilluns. Els autors van fugir en un Renault Scenic que gràcies al dispositiu establert per a aquest tipus de fets delictius va permetre que una patrulla de la Guàrdia Civil de Borriana localitzés el vehicle en l'Àrea de Servei de La Plana sentit València. Els agents de la Guàrdia Civil van procedir a la detenció dels seus tres ocupants i van recuperar part dels objectes sostrets valorats en uns 675 euros.

UN EUROPARLAMENTARI BENICARLANDO!

No fa molts dies informàvem de que l'alumne de 1r de Batxillerat de l'IES Ramon Cid Jose Miguel Iruela López, havia passat la fase provincial del Concurs Model de Parlament Europeu (MEP) i que anava a participar en la fase nacional a Madrid.

Degut a la seva fantàstica actuació en aquesta fase nacional i a l'esforç i ganes que posa en tot el que fa, Jose Miguel ha passat a la fase internacional del MEP, que es celebrarà entre el 29 de març i el 5 d'abril a Xipre, on anirà com a representant d'Espanya junt amb nou joves mes que com ell van fer una molt bona tasca a Madrid.

Hi ha que reconèixer-li el mèrit d'haver estat l'unic seleccionat de la Comunitat Valenciana i animar-lo a gaudir de la inoblidable experiència que suposarà fer aquest viatge i compartir amb altres alumnes de tota Europa l'oportunitat de ser per uns dies els europarlamentaris amb idees fresques i novedoses que la Unió Europea necessita. Enhorabona Josemi!

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
20 esponjoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Nota de premsa

La Plataforma fa una crida a la comunitat educativa per a aturar el sistema educatiu el 28 d'abril

La negativa del conseller de modificar la seua política educativa propicia la convocatòria de la vaga el 28 d'abril La Plataforma per l'Ensenyament Públic ha concretat un seguit d'accions de cara a la jornada de vaga del 28 d'abril per tal de fer visible l'adhesió de la comunitat educativa a la mobilització i sensibilitzar a la societat de les reivindicacions i accions que es duguen a terme.

Entre aquestes accions la Plataforma proposa:

-Adhesió dels claustres, AMPES i consells escolars a la mobilització i organització d'accions fins el dia de la vaga en els centres per visibilitzar aquest suport.

-Actes de protesta el 23 abril a tots els centres educatius amb el lema de la vaga i el color groc com a distintiu de la Plataforma.

-Manifestacions el dia de la vaga a les tres capitals del País Valencià a les 19h.

PLATAFORMA EN DEFENSA DE L' ENSENYAMENT PÚBLIC

També s'ha acordat activar novament l'oficina de comunicació de la Plataforma per a gestionar tota la informació relativa a la vaga i difondre les accions que es duguen a terme. També s'ocuparà de recollir i facilitar les dades de seguiment, tant del professorat en vaga com del seguiment d'alumnat i famílies al tancament dels centres.

La manca de compromisos, acords i negativa a la rectificació de la política educativa del Consell per part de l'administració educativa, representada pel Conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, ha propiciat la decisió de la Plataforma de convocar la vaga ajornada el passat mes de desembre i fer una crida a la mobilització a tota la comunitat educativa el proper 28 d'abril.

Plataforma per l'Ensenyament Públic
València, 23 de març de 2009

Dr. Climent

PITAGORICS

Seguint la línia de treball dels pitagòrics i la matemàtica el facultatiu, incansable, com el jutge Garzón, esta realitzant un estudi anatómic *in visu* dels pacients del dispensari. En aquestos mesos de treball, el doctor ha trobat paradoxals similituds de la caixa toràcica i el final de la columna vertebral.

Així després de fer un anàlisi estadístic ha comprovat la semblança entre la corba hiperbòlica que descriuen les glàndules mamaries i la corba semioval de les natges d'algunes de les seves pacients. Totes dos semblen dos monticles però aquesta darrera amb un petit oasi, que presenta vegetació i fauna en certes ocasions que, ens fa recordar el triomf de Pellicer al desert Africà.

Museu de la Mar "Sant Telmo"

Avinguda Marqués de Benicarló, 29

Telèfon: 669 250 765 (senyor Joaquin)

Exposició de tota mena d'estrís i arts de pesca (arrossegament, palangre, tresmall, ...). Fotografies de l'evolució de l'ofici mariner i documentació relacionada amb aquesta activitat. Maquetes d'embarcacions d'època. Escola taller per a fer modelisme naval. I amb l'assessorament de mariners de sempre.

LITERATURA I VIDA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

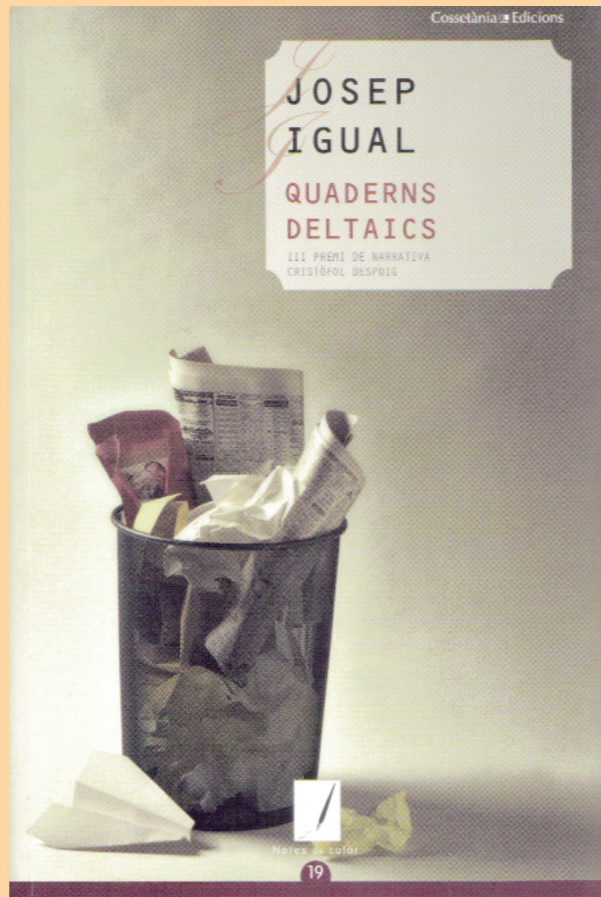
JOSEP IGUAL.
Quaderns deltaics.
 Cossetània edicions. Valls. 2009

En el seu darrer llibre Josep Igual torna a un gènere en el que se'l nota particularment còmode i amb el qual està aconseguint un estil cada vegada més personal, es tracta d'un nou dietari, que aquesta vegada ve avalat per un guardó literari, el III premi de narrativa Cristòfol Despuig de Tortosa.

El llibre està format per vuit-centes vint i sis entrades, agrupades en cinc apartats en què l'escriptor va fent anotacions sobre els temes més diversos. Un dels més presents és la literatura, on mostra les seues preferències per alguns dels seus inevitables mestres dietaristes com Josep Pla o Joan Fuster, però també reivindica figures com Álvaro Cunqueiro, Joan Perucho, Shakespeare, Faulkner, Borges, Rimbaud o Rulfo i molts altres, sobretot aquells que exerceixen el seu ofici amb honestedat, i escriu "aquest és un ofici que demana molta humilitat, encara que sovint, tot veient els animals de ploma pels papers i les llums catòdiques, sembli que no."

La falta d'autenticitat, de comportaments coherents i d'ètica en la societat actual, així com la superficialitat i la frivolitat que envaeix la vida periodística i política i fins i tot intel·lectual són motiu de comentari i d'enuig per a Josep Igual, pensaments com aquests abunden en el llibre: "Cada cop més la humanitat sembla una errada greu de l'evolució." o "Els pensaments pobres, simplistes, maniqueus, sempre troben complicitats arreu. No els afecten les fronteres."

Però un dels aspectes més interessats del llibre i que demostren el talent de l'escriptor, és quan fa literatura de la vida quotidiana, quan l'anècdota personal es transforma en peça literària d'abast universal, com han sabut fer tots els grans escriptors de dietaris. Els records infantils, el cafè amb l'amic, un bon àpat en un dia de festa, l'excursió al riu, unes persones anònimes amb qui comparteix viatge en autobús, un disc escoltat de bon matí, les tasques domèstiques, unes paraules d'amor, la visió d'un paisatge són protagonistes de les pàgines d'aquest llibre.

"Un dels aspectes més interessats del llibre i que demostren el talent de l'escriptor, és quan fa literatura de la vida quotidiana"

Els textos d'aquests "Quaderns deltaics" són molt curts, l'autor ha declarat en alguna entrevista el seu desig de dir el necessari amb les menor número de paraules possibles. En els textos s'adverteix sovint un cert pessimisme, però també trobem la ironia, de vegades un to líric i sempre profunditat de pensament, sobretot en els aforismes.

Encara que de gèneres diferents, els seus tres darrers llibres, "Faules mamíferes", "Ditades al vidre" i aquests "Quaderns deltaics", suposen un punt d'inflexió en la carrera literària de Josep Igual, uns llibres d'una gran maduresa, resultat d'un treball constant i coherent, d'algú que s'ha sabut mantenir al marge de capelletes literàries i que ara n'arplega els fruits. Cal llegir-lo amb atenció.

Taller de cinema "La mirada oculta"

text REDACCIÓ

El taller de cinema "La mirada oculta", una activitat organitzada per la Filmoteca del Mucbe, ha tingut gran èxit d'acollida entre el públic, com ho demostren les 26 persones que s'han inscrit per participar-hi.

El taller, conduït i presentat per Ester Jordana Lluç, doctoranda en Filosofia per la Universitat de Barcelona, mirarà d'analitzar el paper de l'espectador en el cinema a través de pel·lícules com La ventana indiscreta (1954), dirigida per Alfred Hitchcock; Annie Hall (1977), de Woody Allen; Funny Games (1997), de Michael Haneke; Hiroshima, mon amour (1959), d'Alain Resnais; i La noche (1961), de Michelangelo Antonioni.

Les sessions començaran amb la projecció i posterior debat sobre La ventana indiscreta i continuaran cada dissabte fins el 25 d'abril. Aquesta és una de les primeres activitats que organitza la Filmoteca del Mucbe paral·lelament al ja conegut servei de préstec que permet als socis disfrutar del seu fons de més de vuitanta pel·lícules, bàsicament clàssics del cinema i obres d'autor. Cal recordar per als interessats en aquest servei, que només és necessari fer-se soci de la Filmoteca aportant una fotocòpia del DNI.

Gran èxit del concert pedagògic "Els sons de la terra"

text REDACCIÓ

Aquest dimarts va tindre lloc a l'Auditori el concert pedagògic "Els sons de la terra" que la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló ha programat amb el patrocini de l'Obra Social de Caja Madrid. Els alumnes de 2n i 3r cicle de primària dels centres educatius de Benicarló ompliren l'Auditori en les dos sessions, que van comptar amb la presència dalt de l'escenari del músic José Luis Gutiérrez i el seu quartet.

A través de la música d'aquest quartet els escolars benicarlondos han viatjat pels cinc continents i per les més diverses tradicions musicals de tot el món. Cançons com *El Cóndor pasa*, *Cielito lindo*, *Zorba el griego*, *Volver o la Dansa Hongaresa número 5* de Brahms, interpretades amb instruments originals i acompanyades dels corresponents comentaris explicatius, han ajudat el públic a viure les músiques i ritmes pròpies de cada poble amb l'objectiu de aprofundir en valors com la tolerància, l'amistat i la solidaritat implícits en la música.

Tant el tècnic de Cultura de l'Ajuntament, Rafa Sánchez, com la directora de la sucursal de Caja Madrid a Benicarló, Cielo Falcó, com també el coordinador dels concerts, Julio Jerez, han coincidit a lloar la iniciativa i han destacat l'efecte positiu que aquest tipus de concerts genera entre el públic escolar.

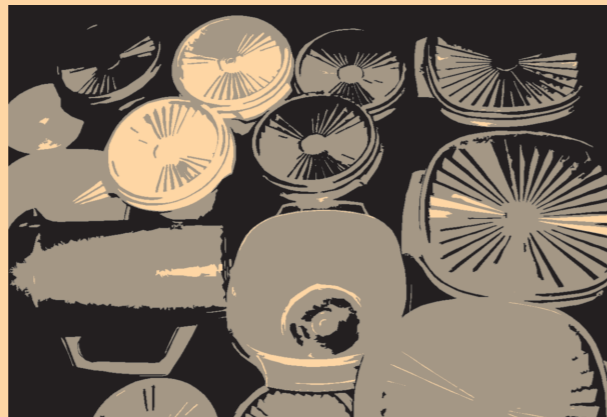
El setè dia

text FEDERICA ALBORCH GIL

Diumenge és un dia contradictori. Al menys, a mi m'ho pareix. D'una banda, diumenge és el dia que t'aixequen quan ja no pots estar més hores al llit, quan fas la migdiada més llarga, quan despertes amb el regust de la ressaca. Diumenge és el dia de descans per excel·lència, el dia que Nostre Senyor (digues-li Déu, digues-li força de l'univers, tal com diria Buenafuente) va decidir que volia descansar, després d'haver construït aquest món imperfecte. El diumenge tothom compra el diari i fins i tot li fa una ullada. Diumenge una gran part de la població llueix el xandall i les deportives, l'altra treu les millors gales. Els diumenges d'estiu les famílies dinen paella, acompanyada de cervesa fresca (o en el seu defecte vi negre o sangria). Els diumenges d'hivern, sofà, manteta i pel·lícula de sèrie B.

Diumenge les colles d'amics van al cine, a berenar, a passejar. Fan la xarradeta, intenten lligar, gaudeixen de les hores ocioses. Els xiquets compren llaminadures i les parelles surten a airejar el seu amor. Diumenge es fan excursions per la muntanya, es camina vora la platja. Els "futboleros" escolten *Carrusel Deportivo* o van al camp a veure el partit. Els diumenges es veuen les curses de Fórmula 1 o les de les motos, mentre es fa el vermut.

D'altra banda, diumenge s'esgoten les darreres hores del cap de setmana. Diumenge els estudiants fan les maletes i tornen a les seues

respectives ciutats. Trens i autobusos cap a dalt i cap a baix. Diumenge és quan obres l'agenda i veus el que et deparen les properes jornades. Diumenge els amants s'acomoden fins la pròxima trobada furtiva i els solitaris se'ls miren amb certa enveja. Busquen el caliu d'alguna ànima en la mateixa circumstància. Diumenge es recull la bugada, es preparen els *tuppers* que serviran per subsistir durant la setmana. Diumenge els carrers estan més buits i les carretes plenes. La gent torna cap a casa. Els diumenges els més mandrosos s'afanyen per acabar els deures i preparar les classes.

Diumenge significa, malauradament, tornar a posar el despertador a hora. Quan dilluns obres els ulls només penses el temps que encara falta per que arribe el cap de setmana...però, realment, quan te'n adones, diumenge ja torna a ser aquí, amb tota aquesta parafernàlia.

I clar, com que ha passat a la història l'acusació a la *conspiración judeomasónica* que Franco esgrimia, quan alguna cosa no li resultava tan reeixida com volia, o allò del *contubernio de Munich*, ara no hi ha més remei que donar-li la culpa de tot a Zapatero i, aprofitant la pifiada de les escopetes compartides, demanar la dimissió del ministre de Justícia i del jutge Garzón. Del primer l'han aconseguida i del segon ben prop, per la seua "inhibició", per la condició d'"aforats" d'alguns implicats i perquè s'ha sabut ara –quina coincidència!– que el magistrat cobrà uns diners "sospitosos", durant la seua estança als EEUU...

Pobrets, encara estaran de sort.

Marc Antoni Adell

POBRETS!

Com se li acut al jutge Garzón processar a ningú del PP ni que siga amb proves contundents? Pobrets! Ells que són exemple d'honradesa, de laboriositat, de bona fe, de generositat i diàleg obert amb l'oposició allà on governen...en fi, impecables en els més alts valors morals dels negocis bruts i les comissions milionàries, ara es troben emmerdats –amb perdó– fins al coll i cada dia que passa, més. Començà la cosa amb l'episodi dels "espies", a la Comunitat de Madrid, i ha continuat amb el processament de llistes interminables d'"empresaris" pròxims al PP i càrrecs del partit i de les institucions públiques governades pels "populars", també a València, com no podia ser d'una altra manera.

El Racó Kitsch

ve de la p gina anterior

Cisma fallero-fester

Bé, així és com ho podríem interpretar. Ens referim al plante faller, que no plantada, que li van dispensar a la reina de festes benicarlenda el dia de l'ofrena de flors. Sembla que aquests dos móns, el de les falles i el de les festes d'agost, no són massa compatibles. Ara resulta que per poder estar asseguts a eixa espècie de cadafal que fica l'ajuntament davant l'església, per veure la desfilada de totes les falles durant l'ofrena, ve donat per estricta votació... fallera. Tant és així que la reina de les festes majors, les d'agost, de tots els benicarlendos, no va rebre el seu vistiplau, el faller ens referim, i va haver de veure la desfilada des de... la barrera. Ui, quin mal rotlló!!!

Cisma fallero-fester (2)

De tota manera hi ha coses que no s'entenen en aquest poble, no tenim un regidor de festes i falles, tot en un? Doncs on hi és la incompatibilitat? Alguna cosa tindria a dir aquest senyor, no? Sobretot perquè el cadafal d'on es veu el "paseillo" el fica, i paga, l'ajuntament, o siga, tots el benicarlendos, no? A veure, alguna funció, a banda de l'estrictament representativa, engalanat amb la blavera i la faixa fallera, tindrà aquest home, no? Però per ficar solució als conflictes institucionals derivats de la seua regidoria... per això ja està Marcelino. I si aquest tampoc funciona, cosa que no ens estranyaria (no va dir res i estava al cadafal), sempre ens quedarà, com no, Kuen-ka, el que en sap de tot.

Cisma fallero-fester (3)

De tota manera aquestes coses passen per no fer les

coses com cal. Els de l'Univers Fallero sempre ho han dit, a aquestes falles els hi falta un llibre d'estil perquè tot esdevinga amb la més estricta normalitat. A veure si "por un quitame aquí estas pajas", absurd, acabarem provocant un cisma fester de proporcions desconegudes.

Cisma fallero-fester (i 4)

Els tafaners, perquè aquestes coses no passen, i avançant-nos a possibles esdeveniments negatius difícilment solucionables, hem pensat que si regidor de festes i falles és el mateix, aplicant el mateix parer, per què no fer un reina de festes i falles, també, tot en una? D'un tret hem matat dos pardals i solucionat el problema. La idea és debades.

Dinerets, dinerets

Per cert, com corre la veu després de l'enrenou que hi ha hagut amb això dels quartos que l'ajuntament dóna (subvenciona seria millor?), a les falles, i que en aquest món del coet i la peineta diuen que només han arribat a la JLF. Quin guirigall! Confirmen que la primera destinació és la que vam veure servida en algun dels cartellots de crítica fallera: la dels soparots. Quina fartera es devien pegar!

Dinerets, dinerets (2)

De tota manera, segons respiren per aquest món, hi ha qui comenta que des de fa dos anys, les falles, no la JLF, aquests dinerets ni els han vist passar. Doncs, si no han arribat a les falles, caldria preguntar-se per les possibles segones destinacions, no? Per què, a veure, uns noranta mil euros l'any passat, i uns setanta mil enguany, donen per a massa sopars, no? Ai, com és la gent!

Dinerets, dinerets (i 3)

De tota manera, pel que hem pogut assabentar-nos d'aquest món que fa molta olor a pólvora i naftalina, el riu baixa una mica revolt. I no ens estranya amb les xifres que circulen. I per cert, si es rep una subvenció, l'ajuntament no ha de controlar obligatòriament, com, i a què es destinen els diners que dóna? Si la cosa ja porta dos anys, algú deu estar fent la vista grossa, no? Per què serà que a alguns, tot i fardar amb ulleres Ray-Ban i vestit de Roberto Merino, no els demanen ni el comprovant, i a d'altres, que van amb calçotets llargs, ja gastats, per guarir-se del fred que pot vindre, i estalviar, els demanen justificar el doble del que reben? Que s'encanten que ara que vénen temps foscos, que no els demanen, fins i tot, la marca dels calçotets! No siga cas que siguem massa cars. Uns tant i altres tan poc. I el regidor de festes?

Vocabulari valencià-castellano

No sabem d'on ha sortit, però corre per internet. Vinga, a mena d'una gramàtica personal i particular. Ací va la primera mostra:

MECAGUEN-LA FIGA TA TIA: *Discrepo de su opinión, estoy bastante en desacuerdo / Saludo a un conocido que hace tiempo que no ve.*

MECAGUENLAMAREQUEL A PARIT-ALFILLDEPUTAIXE: *discrepo con su punto de vista, y/o con la acción (muchas veces relacionada con la conducción) que acaba de realizar.*

VES A FER LA MÀ: *Aleje su sombrilla un poco de mi toalla que me hace sombra, gracias. -*

IEEEEEEEP FILL DE PUTA, A ON VAS?: *saludo a un conocido.*

La setmana que ve, més.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Topos de fallera

Sabiem del fallerisme d'alguns dels tafaners però el que no sabíem era fins a quin punt ho portaven genèticament inculcat. I és que hem descobert que una dels membres d'aquest col·lectiu, a veure si us pensàveu que només eren senyors, ho té ficat fins al moll de l'os. Per què, si no, com s'entén la devoció que té pels topos de fallera? I és que en aquest quefer, tan existencial, d'embolicar el monyo amb punxons és tota una artista (que per cert en aquesta revista, en una de les seues seccions, va sortir amb tota mena de detall). Tant és així de forta aquesta devoció, *topofallera*, que n'ha fet dedicació portant-la a fer els pentinats de tota la família. Només esperem una foto per demostrar-vos-ho. I és que això dels topos de fallera, com vam veure, és tot un art.

Neteja fallera

Passades aquestes festes josefines, que han durat més que un dia sense pa, és l'hora de fer balanç. I el primer que ens hem assabentat és que la

factura de la neteja pública ha pujat un pico. Tanta pixerada, vomitada, caguerada, i totes les... adas que vulgueu, han fet que el personal de la neteja haja fet més hores que un rellotge. Ja siga de nit, de dia, de matinada, de... Per no dir també la despesa de gasolina (per a fer funcionar la cuba) i d'aigua necessària per baldejar tots els carrers al voltant de les falles que estaven fets... I menys mal que estava aquesta gent que si no, ni l'abocador municipal els faria competència. Però no cal patir, amb el Ban de l'alcalde pel "civisme" i uns quants duros, públics, com no, tot s'arregla. I fins l'any vinent.

Neteja fallera previsorora

De tota manera seria bo una mica de previsió municipal pel que fa a la gent que ens ha de visitar. Ho diem perquè al cap i

casal, o siga a casa de la Rita, els convidats que li venien tots els anys han minvat en aflluència vora un 20%, suposen que per això de la crisi, cosa que ha fet que molts, suposem també per estalviar-se uns quilòmetres i uns duros, s'hagen quedat al nostre poble. I què ha passat? Doncs que algunes de les tones de brossa que allí han deixat de recollir ens han tocat a nosaltres. Seria bo que aquesta gent de la JLF a la qual segons deien els agrada tant anar de soparots amb els diners de les subvencions, segons resava en algun cartellet de les falles, s'estirara una mica i amb eixos diners contractaren ells un servei de neteja particular. Que ja n'hi ha prou de tants de guanys sense declarar!

Nou ofici municipal

És clar que la neteja d'aquests dies de disbauxa fallera ens ha costat un pico però, almenys, sabíem pel que pagàvem. Però el nou ofici amb què ens ha delectat el nostre estimat ajuntament, i que hem descobert els tafaners, encara no l'hem pogut catalogar. Ara resulta que el nostre estimat ajuntament va ficar una persona, a jornada completa, a triar pedretes a la rotonta de Kuen-ka, per tornar-la al seu "esplendor" inicial. Vinga, pedreta a pedreta, coloret a coloret, replegant i canviant pedretes de lloc, com un xiquet qualsevol. A veure, que els xiquets juguen amb les pedretes ja ens pareix bé, però que ho vulguen institucionalitzar com ofici municipal... Tot, per tal de tornar la rotonta més "digna" del nostre poble a la seua condició inicial de coentor. Què, encara no han entès que no els ha agradat ni als falleros?

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Bé, aquesta frase no és del tot certa, perquè he de reconèixer que aquesta setmana gairebé no me l'he llegida. Encara que la gent es pense que és el meu deure i la meua obligació empassar-me totes les setmanes les vint pàgines d'aquesta publicació impresa, he de manifestar que no hi ha cosa que estiga més lluny de la realitat que aquesta. Per principis, que són meus i inalienables, no llegeixo res que estiga relacionat amb les falles, a no ser que siga alguna cosa que jo sàpiga positivament que les pose a parir o bé que les elogie de tal manera que arribe a l'esperpent més desbaratat. Per això, quan vaig vore la portada de La Veu de la setmana passada, vaig decidir que aquesta setmana no escriuria res perquè això de posar una falla a la portada d'aquesta assenyada revista li donava poca prestància a l'assumpte.

Però vés per on, l'altre dia vaig captar una conversa on els posaven a parir a tots vostés. I de quina manera. Clar, jo de seguida vaig parar l'orella perquè tot allò que fa referència a la revista que vostè dirigeix sempre em sembla interessant. Es veu que la van clavar fins al fons. Si li he de dir la veritat, a mi això és una cosa que tant se me'n fot, però d'alguna manera s'havia d'omplir la pàgina corresponent i jo no estava disposat a fullejar una Veu a la qual més del cinquanta per cent de les pàgines estan dedicades al coent i fastigós món de les falles. Ja sé que aquesta circumstància que vaig a comptar només mereixeria un apartat dins l'espifiada de la setmana, però no. Ho he de fer llarg perquè l'espai en blanc és molt i els arguments per a escriure molt pocs.

Com anava dient, es veu que el seu interès per les falles és directament proporcional al meu, tot i el desplegament gràfic i escrit que aquesta setmana li dediquen. Diuen que a la cremada de la falla de l'IVADIS, qui realment van anar van ser les falleres majors del poble i no les que vostés anomenen a la notícia de la pàgina quatre. Clar, en assabentar-me d'això, vaig anar corrents a vore la notícia en qüestió i, certament, a les fotos no es veu cap faller infantil encara que no li diguen Kilian. La veritat és que a mi tot això m'és totalment indiferent, com si hagueren posat que la fallera major de Benicarló és Marcelino Domingo i la infantil Iruretagoyena. Total, que amb aquesta bajanada ja he omplert més de mitja pàgina i ja només em queda l'altra meitat.

També he llegit a la mateixa notícia, que a l'acte van acudir "els edils de Festes i Falles Carlos Salinas"(sic). Així, en plural majestàtic, però en tercera persona. Perquè no he trobat una altra manera de fer la concordança amb el número. O

també podria ser que aquest regidor siguen realment dues persones en una, però només un sol regidor vertader. Com l'esperit Sant però de casa.

En fi, tot és tan absurd com les falles, fins i tot aquesta pàgina que no sap per on va ni com acabarà. Espero que aquesta setmana el lector la passe de llarg. També pel que fa a les concordances, he llegit no sé per on un "masclerades realitzades" que m'ha extasiat més que ensumar un espès núvol de pólvora després d'una masclerada sincronitzada.

Ara jo hauria d'acabar, però no ho he pogut resistir i, enmig de romanços fallers m'he trobat amb l'oasi de la secció "Fronteres", on he gaudit de debò, com sempre, de les magnífiques col·laboracions de Joan Heras. Ha valgut la pena comprar-me La Veu només pels cinc minuts que he estar assaborint la pàgina vuit.

Al Museu de la Mar "San Telmo" tenim l'assessorament de mariners "de sempre". De sempre. Ara jo podria reflexionar sobre aquest concepte. Hi ha mariners "de mai". Són el mateix els mariners "de sempre" que els "de tota la vida"? Encara més, són els mariners "de sempre" els que sempre són mariners? I els mariners que no són "de sempre", ho poden ser "a temps parcial"?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Una bajanada per a omplir les quatre línies que em falten per acabar. Se'ns compta a la pàgina dinou que ha inaugurat un circuit "biosaludable" per a, entre altres, la tercera edat. Se'ns parla que hi estaven l'alcalde, la regidora de Benestar Social i el d'Esports. Algú se n'ha adonat que a la foto de més amunt està el regidor.... de cementiris? Toquem fusta.

La vida sigue igual

El títol de la famosa cançó de Julio Iglesias és el titular perfecte per al tema d'aquesta setmana. La Veu rescata un setmanari benicarlando de principis del segle XIX i, sorprenentment, poc ha canviat Benicarló des de llavors. El Litoral arremet contra el consistori del moment per la seua apatia i immobilisme. *La vida sigue igual*. Avui, quasi cent anys després, la premsa segueix atacant al consistori pel mateix flanc. Les debilitats d'aquell moment continuen en el mateix punt en el que les van deixar els nostres avantpassats.

Diuen en el setmanari que va haver una altre anteriorment i que va haver de ser tancat pels baixos "y viles apetitos" d'alguns benicarlandos que no estaven conformes amb la línia editorial. Avui, almenys directament, els nostres governants no poden tancar mitjans de comunicació. Però ho intenten utilitzant ardits com la falta d'inversió en publicitat, el mitjà econòmic del que es nodreix el periodisme actual. La vida sigue igual. Canvien les persones, canvien els temps, però en el fons,

677

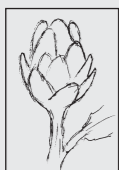
DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

l'home és l'únic animal que ensopega dos, tres i incomptables vegades amb la mateixa pedra.

Seguim sense tenir una visió clara del potencial turístic i promocional que tenen les nostres festes patronals o qualsevol celebració que es realitze a la ciutat. Com en els temps de El Litoral, es dona poca publicitat als programes. I

això que ja duem quasi un segle d'avantatge en experiència. Es queixaven els empresaris i es segueixen queixant ara. És trist descobrir el poc que hem après els benicarlandos. Estem en ple segle XXI i seguim arrossegant les mateixes xacres: governants apàtics, falta d'iniciativa per potenciar el poble i un llarg rosari de mals que no es solucionen amb el pas del temps.

A La Veu només ens queda dir, com els nostres avantpassats, que seguirem lluitant per la veritat i per denunciar totes aquelles situacions que impedeixen que Benicarló avance. Ja veuen. Ni en això hem canviat. Per a la premsa, també *La vida sigue igual*.

Carxofa: de les últimes que queden i sense que servisca de precedent, perquè la disbauxa que envolta a les falles és d'un descontrol més que preocupant, per el civisme demostrat pel benicarlandos que han fet que el nivell de conflictivitat, segons la policia, haja disminuït. Esprem que no és quedem ací doncs encara queda molt per fer.

Panissola: directa per el regidor de Policia Marzal. No content amb el desgavell circulatori que tenim encara el vol embolicar més a una zona de per si ben conflictiva: l'entrada del poble fins a la rotonda de les monges. Com ja no tenim "avinguda de les moreres", tancada i barrada, s'han inventat una de nova amb vehicles en filereta que van des de l'avinguda Catalunya, passant per la rotonda de les monges, Méndez Núñez, prolongació de Joan XXIII i carrer la Mar. No vegeu el merder que es forma a la sortida de les escoles. Com un tren de mercaderies. Cal ser soques.

De de La Veu de Benicarló volem expressar el nostre condol més sincer al nostre estimat amic i col·laborador Joan Heras, i a la seua família, en la mort del seu sogre, el conegut dramaturg català, Ricard Salvat.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació ó (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte _____

Codi de Compte:	Entitat	Sucursal	Control	Compte número
-----	-----	-----	-----	-----

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 97 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remeta el primer exemplar de la subscripció.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÈVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

